

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ
ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ (ΝΙΟΚΑΣΤΡΟ)
THE FORTRESS
OF PYLOS (NIOKASTRO)

ΜΕΣΣΗΝΙΑ / MESSENIA

Το Φρούριο της Πύλου χτίστηκε από τους Τούρκους το 1573, δύο χρόνια μετά τη ναυμαχία της Ναυπάκτου και την ήττα του οθωμανικού στόλου, με σκοπό τον έλεγχο της νότιας εισόδου του όρμου του Ναβαρίνου, του μεγαλύτερου φυσικού λιμανιού της Πελοποννήσου. Το καινούργιο οχυρό ονομάζεται Νιόκαστρο σε αντιστάση με το Παλιό Ναβαρίνο, το φράγκικο κάστρο στη χερσόνησο του Κορυφασίου, που ήλεγχε μέχρι τότε την απέναντι βόρεια είσοδο του όρμου. Το 1686 ο Ενετός ναύαρχος Μοροζίνι καταλαμβάνει – μετά από πολιορκία – το Νιόκαστρο, που γίνεται έδρα του Ενετού διοικητή (προβλεπτή) της περιοχής. Στο διάστημα της κατοχής (1686-1715) οι Ενετοί επισκευάζουν και ενισχύουν πολλά σημεία του κάστρου. Το 1715 οι Τούρκοι ανακαταλαμβάνουν το Νιόκαστρο και το καθιστούν έδρα του «βιλαετίου του Ναβαρίνου». Παραμένει στα χέρια των Τούρκων έως το 1821, εκτός από ένα σύντομο διάλειμμα μερικών μηνών το 1770, οπότε καταλήφθηκε από τα ρωσικά στρατεύματα των αδελφών Ορλώφ.

Τον Αύγουστο του 1821 το κάστρο παραδίδεται στους Έλληνες. Στις αρχές του 1825 ο Ιμπραήμ πασάς αποβιβάζεται στην Πελοπόννησο, επικεφαλής αιγυπτιακών στρατευμάτων, και στρατοπεδεύει στο Νιόκαστρο. Κατά τη διάρκεια της τρίμηνης ασφυκτικής πολιορκίας, δραματικά γεγονότα εκτυλίσσονται έξω και γύρω από αυτό με τελική κατάληξη τη συνθηκολόγηση των Ελλήνων και την παράδοση του κάστρου στον Ιμπραήμ. Πρωταγωνιστής στα γεγονότα, όπως μας τα διηγείται με τρόπο γλαφυρό, ο Ιωάννης Μακρυγιάννης. Μετά τη νικηφόρα έκβαση της ναυμαχίας του Ναβαρίνου (Οκτώβριος 1827) η ευρωπαϊκή διπλωματία αποφασίζει την ίδρυση ανεξάρτητου ελληνικού κράτους. Ωστόσο, το Νιόκαστρο παραμένει στα χέρια του Ιμπραήμ μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1828, οπότε παραδίδεται στα γαλλικά στρατεύματα του στρατηγού Μαιζώνος. Από το 1982, οπότε περιήλθε στην Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων, διαμορφώνονται χώροι (μετά από ανασκαφικές και αναστηλωτικές εργασίες) για τη λειτουργία του Κέντρου Υποβρύχιων Αρχαιολογικών Ερευνών.

Τα κύρια αρχιτεκτονικά στοιχεία του Νιόκαστρου, που έχει έκταση 75 στρεμμάτων περίπου, είναι οι δύο τετράπλευροι προμαχώνες στη δυτική πλευρά που «αντικρίζουν» τη θάλασσα, η εξαγωνική ακρόπολη στο νοτιοανατολικό άκρο και ο οχυρωματικός περίβολος, ενισχυμένος με τέσσερις κυκλικούς πύργους, ο οποίος ενώνει μεταξύ τους τα επιμέρους οχυρωματικά σύνολα. Ο δυτικός ή «εβδομος» προμαχώνας (7) είναι ένα μικρότερο, περίκλειστο οχυρό, που φαίνεται ότι χτίστηκε

In 1573, two years after the defeat of the Ottoman fleet at the naval Battle of Naupaktos (Lepanto), the Turks built the Fortress of Pylos, with the aim of controlling the southern entrance to the bay of Navarino, the largest natural harbour in the Peloponnese. The new fortress was called Niokastro (New Castle), to distinguish it from Palio Navarino (Old Castle), the Frankish castle on the peninsula of Koryphasian, which had controlled the opposite, northern entrance to the bay up to this time. In 1686, the Venetian admiral Morosini captured Niokastro after a siege, and it was turned into the seat of the Overseer, the Venetian governor of the area. During their period of occupation (1686-1715), the Venetians repaired and strengthened the Castle at many points. In 1715, Niokastro was recaptured by the Turks, who made it the headquarters of the vilayet of Navarino. It remained in Turkish hands until the outbreak of the Greek War of Independence in 1821, apart from a brief interlude of a few months in 1770, when it was captured by the Russian forces under the Orloff brothers.

The Castle was surrendered to the Greeks in August 1821. At the beginning of 1825, Ibrahim Pasha disembarked in the Peloponnese at the head of Egyptian forces and encamped at Niokastro. The Castle was placed under an asphyxiating siege lasting three months, during which dramatic events unfolded both inside and outside it, ending with the capitulation of the Greeks and the surrender of Niokastro to Ibrahim. A leading role in these events was played by the Greek General Ioannis

Makriyannis, who has left us a vivid account of them. After the victorious outcome of the Battle of Navarino in October 1827, European diplomacy decided in favour of the creation of an independent Greek state. Niokastro remained in Ibrahim's hands until September 1828, however, when it was surrendered to the French forces of General Maison. Since 1982, when it devolved upon the Ephorate of Underwater Antiquities, some of the rooms have been remodelled (after the excavation and restoration work) to house the Centre for Underwater Archaeological Research.

The main architectural features of Niokastro, which covers an area of about 19 acres, are the two square bastions on the west side, which face the sea, the hexagonal citadel at the south-east edge, and the fortification wall, which is reinforced with four round towers and links the individual fortress complexes. The west ("seventh") bastion (7) is a smaller, enclosed fort that seems to have been built a little earlier than

λίγο νωρίτερα από την υπόλοιπη οχύρωση για να προστατεύει την είσοδο του όρμου, μαζί με τον δεύτερο δυτικό προμαχώνα. Όταν ολοκληρώθηκε η κατασκευή του κάστρου, ο προμαχώνας ενσωματώθηκε στον ευρύτερο περιβόλο. Η είσοδος στον προμαχώνα γίνεται από το εσωτερικό του κάστρου με μία αψιδωτή πύλη, ενώ μία μικρή ράμπα οδηγεί στο περιπόλιο, που στηρίζεται σε επτά θολωτές καμάρες. Η εκκλησία της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος (6) χτίστηκε, πιθανώς περί το 1573, αρχικά ως τζαμί (διακρίνονται ίχνη μιναρέ στη νοτιοδυτική γωνία της) και άλλαξε διαδοχικά χρήσεις ανάλογα με τους κυρίους του κάστρου. Η ακρόπολη (5) περιβάλλεται εξωτερικά από τάφρο που κατασκεύασαν οι Ενετοί και ενισχύεται με έξι προμαχώνες, εκ των οποίων σήμερα σώζονται οι πέντε. Σε όλη την περιμέτρο της εσωτερικά φέρει φαρδύ περιπόλιο με επάλξεις, κάτω από το οποίο σχηματίζονται ισόγειοι θολωτοί χώροι.

Η πύλη «Ζεματίστρα» (4) – που σήμερα παραμένει κλειστή –, δίπλα στην ακρόπολη, ήταν η κύρια πύλη εισόδου, όπως υποδηλώνει και η ισχυρή κατασκευή της. Ο προμαχώνας «Μακρυγιάννη» (3), ένας από τους τέσσερις κυκλικούς πύργους του τείχους, βρίσκεται στη βορειοανατολική πλευρά του περιβόλου μεταξύ της σημερινής πύλης (1) και της «Ζεματίστρας». Η λαϊκή παράδοση συνέδεσε το όνομά του με τη συμμετοχή του στρατηγού στα γεγονότα του 1825. Στη νοτιοδυτική πλευρά του περιβόλου («Μεγάλη Βέργα») ένας δεύτερος κυκλικός πύργος σώζεται σήμερα μισοκατεστραμμένος μετά την ανατίναξη του το 1943 από έκρηξη πυρομαχικών.

Το «κτήριο στρατώνων Μαιζώνος» (2), που βρίσκεται δίπλα στη σημερινή πύλη εισόδου, χτίστηκε το 1828 από τον στρατηγό Μαιζών. Το κτήριο αναστηλώθηκε στο διάστημα 1983-1986 και σήμερα στεγάζει το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο Πύλου.

the rest of the fortress, its purpose being to protect the entrance to the bay, along with the second bastion. It was incorporated into the larger enceinte after the construction of the Castle was completed. Entrance to the bastion is by way of the apsidal gate inside the Castle, and a small ramp leads up to the battlements, which are supported on seven vaults. The church of the Metamorphosis (6) was probably built about 1573, originally as a mosque (traces of a minaret can be seen at the south-west corner), and repeatedly changed its function, depending on who was master of the Castle. The citadel (5) was encircled by a moat constructed by the Venetians on the outside, and was strengthened by six bastions, five of which are still preserved. All the way around the perimeter there is a wide interior walk-way with battlements, beneath which are vaulted rooms at ground-floor level.

The Zematistra gate (4), which currently remains closed, next to the citadel, was the main entrance gate, as is clear from its stout construction. The Makriyannis bastion (3), one of the four round towers in the fortification wall, stands on the north-east side of the enceinte, between the modern entrance (1) and the Zematistra gate. Popular tradition links its name with the role played by General Makriyannis in the events of 1825. On the south-west side of the enceinte (Megali Verga) a second

round tower now survives in a semi-ruined condition, since it was blown up in 1943 after an explosion of ammunition.

The Maison Barracks building (2), next to the modern entrance gate, was built in 1828 by General Maison. The building was restored in 1983-1986, and today houses the new Pylos Archaeological Museum.

Τοπογραφικό Διάγραμμα Φρουρίου Πύλου
Plan of the Fortress of Pylos

ΤΟ ΦΡΟΥΡΙΟ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ (ΝΙΟΚΑΣΤΡΟ)

THE FORTRESS OF PYLOS (NIOKASTRO)

ΜΕΣΣΗΝΙΑ / MESSENIA

i T: 27230 22955

ΚΕΙΜΕΝΑ: Σ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΤΑΠ, ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Α. ΜΟΥΝΤΖΟΥΡΗ

TEXT: S. PAPAGEORGIOU
GENERAL SUPERVISION: ARF, PUBLICATIONS
DEPARTMENT
LAYOUT: A. MOUNTZOURI

ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
MONUMENTS AND MUSEUMS OF GREECE
e-Ticketing system

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
HELLENIC REPUBLIC**

Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού
Ministry of Culture and Sports

Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων
Archaeological Resources Fund

www.tap.gr